

acions dels jesuïtes, recordem i taris, un crim monstruós

(de "l'opinió" números 3 i 4, primera època, any 1928)

pel que fa referència a les ocupacions de
e que suggerí que una tal reticència podria
licia la pista de l'assassí, diuen que li fou
ens fa res.

casa de jesuïtes a parís

Paredes en la casa dels jesuïtes de la
venir, cada dia, un afer més fèrbol. Les
en que el cadàver de l'agent dels jesuïtes
a la casa abans que l'autoritat tingués
durant aquest espai de temps diverses

ejada De Paredes!
no n'hem de fer res de la justícia.

l'habitació del crim. El sagristà Equino,
es que entraren a la cambra.

la qual es diu que en cas que morís,
ts pertanyents al «padre» De Broglie,
ts en una caixa de l'habitació en què es
dats en una altra habitació de la casa
jo vingués a París. I bé: la policia ha
roglie ha hagut de comparèixer davant
clarà que, efectivament, els documents

havien estat traslladats, essent encara el cadàver calent Els documents foren
traslladats a l'habitació de De Broglie i fou precisament el sagristà esmentat el que
portà a cap la feina. Per què De Broglie no declarà aquests fets des del primer
moment? La policia li posà aquesta pregunta i el jesuïta contestà que no n'havia
tingut l'oportunitat.

El sagristà, que ha estat amonestat diverses vegades per la policia a
conseqüència de la seva reserva reticent, ha hagut de declarar que De Paredes li
havia donat verbalment l'ordre que en cas d'accident posés en seguretat els papers
guardats. Es el que féu. Els paquets de documents de què la policia s'ha incautat
són de divers ordre. Hi ha un «dossier» que es refereix al finançament de les
missions jesuïtes; els altres contenen la documentació dels afers privats d'un
nombre de «padres». Els jesuïtes com tothom sap, fan vot de pobresa i no poden
ocupar-se per la regla de la seva fortuna particular privada. Els papers demostren
que cap dels jesuïtes a què fan referència els documents havia renunciat a la
 propietat de la fortuna particular. Havien simplement donat a De Paredes l'encàrrec
d'administrar-los-la. S'ha trobat, a més, una ordre de De Paredes al seu banquer
en la qual es diu que en cas de mort passi la propietat de la seva fortuna personal
a un jesuïta d'una casa de l'illa de Jersey. Això ja ha estat realitzat.

Han caigut, doncs, dues hipòtesis sobre la motivació del crim. La hipòtesi que
el robatori fos el mòbil, queda descartada des del moment que es vegé que en
l'habitació del crim hi havia molts diners. Les declaracions de De Broglie i del
sagristà exclouen que la motivació fos el desig de «razziar» documents.

El que excita fins a la sospita la premsa esquerrana de París, és la reserva
reticent fins a la ironia del personal religiós de la casa del crim. Un diari parisenc
ha publicat una descripció de l'interviu d'un dels seus redactors amb el sagristà a
l'església en què aquest treballa. El sagristà autèntic negà la seva identitat pel
procediment de dir, ell mateix, que el sagristà era fora.

- No li podria pas dir quan tornarà féu el sagristà rient i rentant-se les mans,
diu el repòrter, amb un sabó invisible.

Mentre la premsa radical i socialista parla extensament de l'assassinat de la
«rue de Varenne», la premsa de dreta manté una reserva embarassada,
exageradament discreta. Què justifica aquesta oposició? Es que un crim, pel sol
fet d'haver-se produït en una casa de jesuïtes, és un fet que s'ha de tractar d'una
altra manera - d'una altra manera més delicada - que si s'hagués produït dues
portes més amunt o més avall? Es que no convé trencar la màgia que exigeix que
en certes cases només s'hi poden fer novenes o cantar-hi himnes seràfics i frèmuls?
Es una pretensió notòriament exagerada produïda per una concepció falsa de la
unitat de l'espècie humana. Suposar que el món està format pels bons (jesuïtes) i
dolents (no jesuïtes) és una cosa molt difícil de creure.

*Caldria que Déu del cel, fet home, tornés a baixar a la terra per
expulsar els mercaders del temple.*